

[Vanggaard.]

fart har nægtet dette Andragende, som mødte Støtte hos Landbrugsministeriet og den forrige Landbrugsminister. Man mente jo, at dette nye Ministerium, der blev oprettet — ja, man kan jo ikke tænke sig, at det skal være et Stemmefiskeriministerium, Meningen med det maa vel være, at det skulde gøre det bedre for Fiskerne end Landbrugsministeriet, som Fiskerne ellers har ment har varetaget deres Interesser paa udmærket Maade. Men baade ved denne og andre Lejligheder har man set det modsatte være Tilfældet. Jeg henstiller til den ærede Minister for Søfart og Fiskeri at tage dette Andragende under fornyet Overvejelse, saaledes at Esbjerg kan faa denne Radiostation.

Et Par Talere har været inde paa det snart, skulde man synes, upslidelige Emne Vestkysthavnene; nu skal det være galt igen, de kan ikke besejles! Der er for øvrigt i denne Forbindelse ikke sket nogen Ulykke, men man har spaaet ilde om disse Havnes Fremtid og deres Betydning.

Disse Klager strækker sig fra den første Begyndelse. De har til forskellige Tider haft forskellige Tonearter. Man begyndte med, at disse Havne overhovedet ikke kunde bygges, Havneværkerne vilde blive omkastet af Havet. Nu har det vist sig, at de staar ganske fortrinligt, og saa er det Nummer gaaet ud af Agitationen. Men saa vil de sande til, sagde man. Og saa dette har for den snart færdige Hirtshals Havns Vedkommende vist sig ikke at være Tilfældet.

Men da disse to Hovedargumenter er glippet, kommer det tredje og sidste: at naar det blæser, vil Havnene ikke kunne besejles. Jeg tror, det vil gaa med det Argument som med de to andre, at Tiden vil gøre det af med det. Selvfølgelig kan der tænkes en saa haard Storm, at man vil have Betænkelighed ved at anløbe Havnen, men det er for øvrigt en Betænkelighed, man til Tider kan være nødt til at gøre gældende overfor adskillige andre Havne.

Der drives paa dette Omraade en ligefrem planmæssig Agitation. Der er en Lærer Pinholt paa Lemvig-Egnen, der har en saa fremragende — det maa man mene — Idealitet paa det Omraade, at han bekoster Pjecer i stort Omfang — formodentlig af sine egne Midler —, som han sender til Rigsdagens Medlemmer med visse Mellemlum og til en hel Del andre, som kan tænkes at være interesserede. Der er ogsaa en forhenværende Ingeniør under

Vandbygningsvæsenet, der møder op paa samme Maade.

Men det virker lidt forstemmende, naar man ser Byer, som paa en eller anden besynderlig Maade mener at kunne faa nye Konkurrenter i disse Havne, møde op. Jeg ser saaledes, at et Aalborgblad har givet en malende Beskrivelse af den sidste Storm i Hirtshals Havn — ganske vist den haardeste Storm, vi har haft i mange Aar; der beskrives, hvorledes Fartøjerne var udsat for Havari, og Redningsmandskabet maatte gaa parat hele Natten.

Desværre var det ikke Bladet muligt at paavise nogen som helst Ulykke, men en Katastrofe skulde altsaa have været lige for Haanden. Formanden for Redningsbaaden oplyser, at dette er fuldkommen fri Fantasi. Redningsmandskabet holder under en saa haard Storm altid Vagt; dertil har det hele indskrænket sig, og nogen Fare for Fiskefartøjerne i Havnen har der ikke været. Det viste sig for øvrigt, at i denne den værste Storm, vi har haft i lange Tider, gik et Par svenske Kuttere ind i Havnen, medens Søerne stod ind over Molehovederne. De benyttede den som Nødhavn i et farefuldt Øjeblik, hvor man vil hævde, at disse Havne slet ikke kan anløbes.

Det er jo muligt, at en Havn som Hirtshals ikke kan benyttes til regelmæssig Rute fart uden særlige Foranstaltninger, f. Eks. Forlængelse af den vestre Mole, men det er for øvrigt forudsat i den Kommissionsbetænkning, der blev afgivet inden disse Havnes Bygning. Disse Havne er nemlig bygget som Fiskerihavne, og til at tjene det Formaal er de utvivlsomt forsvarlige i deres projekterede Omfang.

Nu gaar Agitationen saa ud paa, at nu, da Hirtshals havnen er bygget, skal Havnen ved Hanstholm standses.

Denne Havnelov blev i sin Tid vedtaget enstemmigt af den danske Rigsdag, og jeg tror, det vil være klogt, om man lod hele den Tale fare. Der findes i Danmark en 365 Havne, og var det da urimeligt, om man havde et Par Havne paa Jyllands aabne Vestkyst?

Det har vist sig, at enhver Fiskerihavn, der er bygget, er hurtigt blevet fyldt og har derved opfyldt sin Bestemmelse, været ikke blot til Gavn for den paagældende Befolkning, men sikkert ogsaa i høj Grad givet Renter for sine Penge til Samfundet i dets Helhed. Det vil sikkert derfor være forsvarligt at fortsætte med Bygningen af disse Havne, saa meget mere som de Penge, der anvises til dem, er